

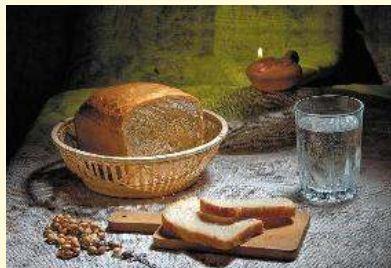
Postanieniec św. Brunona

Nr 228

08 maja 2016

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Czwarte przykazanie kościelne: „Zachowywać nakazane posty i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, a w czasie Wielkiego Postu powstrzymać się od udziału w zabawach”

Post jest jednym z trzech filarów stanowiących w chrześcijaństwie podstawę życia duchowego. Co skłania człowieka do zachowywania postu? Człowiek, który pości, chce powiedzieć Bogu, że całkowicie zdaje się na Niego, że poddaje się Jego woli. Postawa człowieka poszczącego jest postawą pokory i ufności. Chrześcijanin pragnie poprzez post pokutować i zadośćuczynić za swoje grzechy oraz zjednoczyć się z cierpiącym Zbawicielem. Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK 2043) czyni rozróżnienie pomiędzy postem i wstrzemięźliwością od pokarmów mięsnych. Post jest czynnością osoby wierzącej, która rezygnuje ze spożywania pokarmów mięsnych. Przyjmuje się, że w dni postne można spożyć jeden posiłek do syta i dwa w niewielkiej ilości. Post obowiązuje katolików w środę popielcową i Wielki Piątek. Wstrzemięźliwość zaś oznacza powstrzymywanie się od określonych czynności: spożywania pokarmów mięsnych oraz udziału w zabawach. Wstrzemięźliwość oprócz wymienionych dni postnych obowiązuje również we wszystkie piątki całego roku. Kodeks Prawa Kanonicznego precyzuje zakres 4 przykazania kościelnego (KPK kan. 1252). Do wstrzemięźliwości są zobowiązane osoby, które ukończyły cztertnasty rok życia, do postu są zobowiązane wszystkie osoby pełnoletnie, do sześćdziesiątego roku życia. Duszpasterze oraz rodzice winni zatroszczyć się o to, ażeby również ci, którzy z racji młodszego wieku nie związani są jeszcze prawem postu i wstrzemięźliwości, byli także wprowadzeni w autentyczny duch pokuty. Spotykamy się z organizowaniem w piątki dyskotek, studniówek a także przyjęć weselnych. Należy przypomnieć, że powstrzymywanie się od zabaw obowiązuje we wszystkie piątki całego roku i nie można piątkowej wstrzemięźliwości zawęźać do okresu wielkiego postu. Istnieje jednak możliwość uzyskania dyspensy, o udzielenie której należy zwrócić się do ordynariusza diecezji, lub właściwego księdza proboszcza. Dyspensa określa wówczas inne praktyki duchowe. Jeżeli katolik korzysta z dyspensy, to zobowiązany jest do odmówienia modlitwy w intencji Ojca Świętego i umartwienia, które byłoby wyrazem uszanowania postnego charakteru dnia, z którego został zwolniony. Może też jako zadośćuczynienie ofiarować w tej intencji uczynki miłosierdzia. Szczególne znaczenie dla ludzi wierzących posiada okres Wielkiego Postu, ale także każdy piątek. Ten dzień tygodnia ma być bowiem okazją do pogłębienia świadomości, że jesteśmy stworzeni i zbawieni przez Boga, ale ma być szczególnie czasem uświadomienia sobie ofiary złożonej za nas w tym dniu przez Chrystusa. Refleksja ukierunkowana na mękę i śmierć Jezusa ma nam z jednej strony uświadomić, jak wielkim złem i nieszczęściem dla człowieka jest grzech, skoro potrzeba było tak wielkiej ofiary, aby go zgładzić, z drugiej zaś ma nam pokazać jak ogromna była miłość Boga do nas, że „Syna Swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16).

(c.d. na str. 3)

Ewangelia wg Św. Łukasza (Łk 24, 46-53).

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpieł i trzeciego dnia zmartwychwstanie, w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka». Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga.

* * * * *

CZY NAPRAWDĘ CHCĘ BYĆ ŚWIĘTY?

Jakie przesłanie Bóg kieruje dzisiaj do nas w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego? Czy nie chodzi o ożywienie w nas pragnienia nieba? Z dzisiejszych czytań mszalnych wynika, że Chrystus aż do momentu swego Wniebowstąpienia przygotowywał apostołów do pełnienia zleconej im misji. Miała ona polegać na kontynuacji Jego posłannictwa. Swym Wniebowstąpieniem Jezus wskazał, dokąd ma pielgrzymować cała rodzina ludzka. Mimo że obłok zabrał apostołom Chrystusa sprzed oczu, oni dalej, uporczywie wpatrywali się niebo. Zatem aniołowie wezwali ich do zejścia z Góry Oliwnej, bo Pan polecił, aby w Jerozolimie oczekiwali Parakleta (Pocieszyciela, obrońcę). Po wylaniu Ducha Świętego apostołowie pełni Jego

mocy zaczęli świadczyć o swym Mistrzu: słowem – nauczając wszystkie narody – oraz stylem życia – ukształtowanym przykładem i treścią Jezusowego orędzia mesjańskiego. Dziś uświadamiamy sobie także i to, że Chrystusowi przebywającemu u Ojca, który posadził Go po swej prawicy na wyżynach niebieskich, dana jest wszelka władza i wszystko „poddane jest pod Jego stopy”. Misja świadczenia o Chrystusie była wznicieniem przez apostołów wiary w tych, do których zostali posłani. Mieli oni głosić to, co usłyszeli od Jezusa, i mówić o tym, co widzieli. Właśnie temu świadectwu wszyscy zawdzięczamy wiarę. Ale uzyskując ten dar, otrzymaliśmy także zadanie świadczenia o Chrystusie, aby inni mogli uwierzyć przez nas. Aby temu sprostać, powinienem na nowo ukierunkować się na niebo. Ożyć w sobie pragnienie bycia w nim, pragnienie bycia świętym wśród świętych.

* * * * *

Audycja ogólna: dla Jezusa nie ma definitywnie straconych (04.05.2016)

Ewangeliczna przypowieść o zagubionej owcy była inspiracją papieskiej katechezy na audycji ogólnej. Franciszek rozpoczął ją od przypomnienia obrazu Dobrego Pasterza, który bierze na ramiona zagubioną owcę. Zwrócił uwagę, że przedstawia on troskę Jezusa o grzeszników oraz miłosierdzie Boga, który nigdy nie godzi się na to, by kogokolwiek utracić. Jezus opowiada tę przypowieść, aby uzmysłowić, że Jego bliskość względem grzeszników nie powinna gorszyć, ale przeciwnie, ma wywołać u wszystkich poważną refleksję o tym, jak przeżywamy naszą wiarę.

(...) Myśląc o tej jednej owcy zdaje się zapominać o pozostałych dziewięćdziesięciu dziewięciu. Ale w rzeczywistości tak nie jest. Nauka, jaką chce nam dać Jezus, to raczej to, że żadna owca nie może zapaść. Pan nie może się pogodzić z tym, żeby choćby ktoś jeden miał się zatracić. Bóg działa tak jak ten, kto idzie szukać zagubionych dzieci, aby następnie wyprawić ucztę i cieszyć się razem ze wszystkimi z ich odnalezienia. Chodzi o nieprzeparte pragnienie: nawet dziewięćdziesiąt dziewięć owiec nie może powstrzymać pasterza, zamknąć go w owczarni” – powiedział Papież.

Papież zachęcał, by tę przypowieść często rozważać, gdyż we wspólnocie chrześcijańskiej jest zawsze ktoś, kogo brakuje, kto ją opuścił i pozostawił po sobie puste miejsce. „(...) W wizji Jezusa nie ma owiec definitywnie straconych, a tylko owce, które trzeba odnaleźć. To musimy dobrze zrozumieć. Dla Boga nikt nie jest definitywnie stracony! Nigdy! Aż do ostatniej chwili Bóg nas szuka. Pomyślcie o «dobrym łotrze». Jedynie w wizji Jezusa nikt nie jest definitywnie stracony, a są tylko owce, które trzeba odnaleźć” – powiedział Ojciec Święty. (...) Żadna odległość nie może trzymać pasterza z dala, a żadna owczarnia nie może wyrzec się swego brata. „Odnalezienie kogoś, kto się zagubił, jest radością pasterza i radością Boga, ale jest też radością całej owczarni” – podkreślił Papież.

Czwarte przykazanie kościelne... *(dokończenie ze str. 1)*

Czy rozumiemy post jako przyłgnięcie do Chrystusa? Czy otwiera on nas na jakieś dobro? Czy rozumiemy w ogóle jego sens? Czy chętnie podejmujemy praktykę postu? Zapamiętajmy: Dniami postnymi w Kościele są: środa popielcowa i Wielki Piątek. We wszystkie piątki całego roku obowiązują nas wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, oraz powstrzymanie się od udziału w zabawach. Post obowiązuje wszystkie osoby pełnoletnie. Praktykowanie postu jest wynagrodzeniem i wdzięcznością Chrystusowi za Jego mękę.

Piąte przykazanie kościelne: „Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła”

Każda parafia oprócz wymiaru duchowego ma również wymiar materialny. Wierni gromadzą się w wybudowanych często z wielkim trudem i przez wieki ozdabianych kościołach i kaplicach. Do dóbr doczesnych parafii zalicza się też cmentarz, plebania, sale dla grup duszpasterskich, czy zabudowania gospodarcze. Wszystkie one służą wspólnocie: dzięki nim mamy gdzie się modlić, czy gromadzić na różnego rodzaju spotkania. Dobra te wymagają jednak ciągłej troski. Dlatego piąte przykazanie kościelne przypomina, że obowiązkiem katolika jest „troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła”. Wyjaśnienie zasadności piątego przykazania kościelnego znajdujemy w Kodeksie Prawa Kanonicznego (kan. 222). Nakazuje on wiernym dbać o zabezpieczenie kultu w ich wspólnotie parafialnej (Msza Święta, sakramenty, uroczystości odpustowe), prowadzenie działalności charytatywnej, wychowawczej, misyjnej oraz godziwego utrzymania duszpasterzy. Dzieje Apostolskie tak opisują ową troskę o byt materialny w czasach wczesnego chrześcijaństwa: „Nikt [...] nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze ze sprzedaży, i składali je u stóp Apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby” (Dz 4,34-35). W historii Kościoła owa troska o wspólnotę dokonywała się w różny sposób i zależała od sposobu organizacji społeczeństwa. Przez stulecia (od średniowiecza aż po XIX wiek) stosowano dziesięcinę, czyli oddawanie na potrzeby Kościoła dziesiątej części dochodu; w niektórych krajach stosuje się tzw. podatek kościelny, który płaci każdy, kto deklaruje się jako wierzący; w Polsce byt parafii uzależniony jest od ofiar, składanych przez wiernych przy różnych okazjach. Ważne jest jedno: poczucie odpowiedzialności za wspólnotę, do której należę. Podobnie jak dorośli członkowie rodziny troszczą się o byt wszystkich jej członków, tak również każdy katolik ma obowiązek łożyć na rzecz wspólnoty Kościoła. Poprzez chrzest stajemy się członkami Kościoła i powinniśmy brać czynny udział w jego życiu. Bycie katolikiem zobowiązuje do „troski o potrzeby wspólnoty Kościoła”. Przykazanie nie precyzuje dokładnie, jakie są to potrzeby. Najczęściej myślimy o aspekcie finansowym, czyli ofiarach pieniężnych składanych „na tacę”. Podczas ogłoszeń parafialnych kapłani często informują, że będą one przeznaczane, np. na potrzeby seminarium, KUL, misji czy parafii. Pieniądze „z tacy” są w głównej mierze wydawane na zakup potrzebnych w świątyni rzeczy, na opłacenie rachunków i podatki. Nie są to jednak – jak niestety wielu uważa – pieniądze „dla księdza”. Na osobiste utrzymanie kapłanów składają się ofiary złożone z racji sprawowanych przez nich Mszy świętych (tzw. „intencje mszalne”) oraz np. ofiary, składane z okazji ślubu czy chrztu. Kodeks Prawa Kanonicznego stwierdza, że „wierni składający ofiarę, aby w ich intencji była odprowadzana Msza święta, przyczyniają się do dobra Kościoła oraz uczestniczą przez tę ofiarę w jego trosce o utrzymanie szafarzy” (KPK kan. 946). Piąte przykazanie kościelne ma jednak nie tylko aspekt finansowy. Dbałość o potrzeby Kościoła może być bowiem wyrażona poprzez ofiarowanie własnej pracy przy budowie czy remoncie świątyni. Można służyć swoimi doświadczeniem czy radą, np. w kwestiach ekonomicznych czy prawnych. Przykazanie kościelne realizują piąte także ci, którzy obejmują opieką duchową i materialną rodziny, znajdujące się w trudnej sytuacji, a takich w każdej parafii nie brakuje. Gorliwa modlitwa to też jeden z aspektów troski o Kościół. Zapamiętajmy: Posiadanie dóbr doczesnych przez Kościół ma na celu „organizowanie kultu Bożego, zapewnienie godziwego utrzymania duchowieństwa oraz innych pracowników kościelnych, prowadzenie dzieł apostołatu i miłości, zwłaszcza wobec biednych” (KPK, kan. 1254 § 2). Troska o dobra doczesne Kościoła i o utrzymanie instytucji kościelnych, a także o ludzi ubogich, jest obowiązkiem wszystkich wiernych.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. W dzisiejszą uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego wyznajemy wiarę, że Pan Jezus wstąpił do nieba, by przygotować dla nas miejsce i tam na nas wszystkich oczekuje.
2. Na nabożeństwo majowe zapraszamy każdego majowego wieczoru o godz. 18⁰⁰ w niedzielę i święta o godz. 11⁰⁰
3. Z racji niedzieli i uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego na jutro została przeniesiona uroczystość Świętego Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski. Zapraszamy do wspólnej modlitwy podczas Mszy Świętych, które odprawimy o godz. 7⁰⁰ i 18⁰⁰.
4. Jutro także rozpoczynamy bezpośrednie przygotowanie do uroczystości Zesłania Ducha Świętego, którą przeżywać będziemy w przyszłą niedzielę. Zachęcamy do uczestnictwa w tej specjalnej modlitwie o wylanie darów Ducha Pocieszyciela, którą odprawiać będziemy po wieczornej Eucharystii połączonej ze śpiewem litanii loretańskiej.
5. W piątek przypada 99. rocznica pierwszego objawienia fatimskiego i 35. rocznica zamachu na Świętego Jana Pawła II. To dzień wspomnienia NMP Fatimskiej. Nabożeństwo fatimskie z procesją o godz. 17⁰⁰. Następnie Msza Święta.
6. Chcielibyśmy przypomnieć, że uroczystością Zesłania Ducha Świętego kończymy okres Paschalnej Pięćdziesiątnicy, a zatem też tzw. okres Komunii świętej wielkanocnej. Codziennie podczas Mszy Świętej można skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania, aby móc czynić zadość przykazaniom kościelnym – obowiązkowi raz do roku przystąpienia do spowiedzi świętej i przyjęcia w okresie wielkanocnym Jezusa w Komunii świętej.
7. „Dzisiejszo-jutrzejszym” solenizantom - panom i paniom Stanisławom oraz pozostałym solenizantom tego tygodnia oraz wszystkim obchodzącym rocznice urodzin, ślubu, bierzmowania, Pierwszej Komunii świętej przekazujemy życzenia obfitości Bożych darów i łask. Tych, którzy ostatnio odeszli od nas do domu Ojca, polecamy naszym modlitwom.

* * * * *

Wasz Proboszcz

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- **w poniedziałek**, 09 maja – **św. Stanisław**, biskup i męczennik, patron naszej Ojczyzny, dbający o powierzonych sobie wiernych, wspomagający ubogich i niewahający się wypomnieć królów Bolesławowi Śmiałemu jego grzesznego postępowania;
- **w sobotę**, 14 maja – **św. Maciej**, wybrany do grona dwunastu Apostołów po zdradzie Judasza, męczennik.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedzielę: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl